

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Indulgentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

causa sunt posita, illic vero, ut debitus honor eis exhibetur, Cap. Tolos. 30.

Tertiò, picturæ verò & imagines insolitæ, nulla in Ecclesia, vel etiam exempta, poni possunt, nisi prius fuerint approbatæ ab Episcopo, & sic de miraculis, & reliquiis Sanctorum; ita sac. Concil. Trident. cap. ul. de invoc. vener. & relig. Sanct. & sacr. imag. S. in has autem, ver. postremo.

INSTITUTIO.

INSTITUTIO quatenus ad primum episcopalem attinet, sumitur multis modis. Primò, pro confirmatione, seu provisione facta per Ordinarium, ei quem patronus legitimè presentavit in beneficio juris patronatus, & sic cap. 1. de reg. iur. lib. 6. & ista pertinet ad capitulum sede vacante, & ad vicarium Generalem Episcopi, & sine speciali mandato, cap. ex frequentibus de inst. & inf. in ver. Vicarius, dub. 14. Secundò, sumitur pro collatione facta ab Ordinario, & sub ista cadit commissio curæ animarum. Tertiò, pro investitura & possessione beneficii. Quartò, pro confirmatione electionis, vide Dyn. & Addit. ad gl. in ca. 2. de reg. iur. lib. 6. Quintò, pro constitutione officiali in aliquo loco, prout in cap. 1. ver. nec pro eo. & ibi Gemin. nota. 3. de offi. ord. lib. 6. volui hæc scribere ad evitandam æquivocationem, prout in cap. cum illis, §. ciom autem, de prabendis, lib. 6. & sic sumitur in d. cap. 1. de reg. iur.

INDULGENTIA.

SUMMARIUM.

- 1 An Prelatus possit indulgentias concedere, & quot dierum, & an ante ipsius consecrationem.
- 2 An Capitulum, Sede vacante,
- 3 An possint publicari in Diocesi, absque Ordinarii licentia.
- 4 An & quando revocentur.
- 5 An indulgentie Legati à latere, & Episcoporum sint perpetuae.
- 6 Qua forma sint concedenda.
- 7 Quæ sublata.
- 8 Cui loco possint concedi.
- 9 Quibus causis sint concedenda.
- 10 An existens in peccato mortali in hebdomada in qua fit Jubileum, si facit emana, que in eo subveniatur, & die Dominico confiterat peccata sua, & communicat, incretetur Jubilai gratiam.
- 11 An illæ cui juncta fuit pœnitentia, putata, ut per quadraginta dies seipset, ut per septem annos faciat hoc aut illud pro pœnitentia iniuncta, sine satisfactione suorum peccaminum, si lucretur Indulgentiam quadragenariam, vel septennialen, teneatur dictam pœnitentiæ adimplere.
- A D Primum respondeatur posse, etiamsi fuerit solum electus, sive postulatus, modò sit confirmatus, licet nondum consecratus, etiamsi non sit presbyter. Sylvest. in ver. Indulgentia, numero 13. & solum 40. dietur, vel annum in dedicatione Ecclesiae, cap. cum ex eo de pœnitent. & remiss. Sylvest. loco

loci cuius, & quando quis dicatur electus, ad hoc ut possit concedere Indulgentias, vide in 3. par. in ver. electus: non enim requiritur ut sit consecratus, prout vult laison. in l. quamvis, num. 4. de inoff. testam.

Ad Secundum affirmativè responderetur. Sylvest. in ver. Capitulum, §. 10. Sylvest. tracte de beneficiis, 2. par. q. 11. licet Soto 4. Sentent. dist. 12. 1. quest. 1. art. 4. col. 3. habeat oppositum, sed primum mihi magis placet, cùm indulgentiarum confessio non sit ordinis, sed jurisdictionis, & Capitulum succedit Episcopo in jurisdictionibus non præjudicantibus, & non in his quæ sunt ordinis, ut patet apud omnes Scribentes; imò Vicarius generalis Episcopi ad hoc habet speciale mandatum, potest has concedere; Rebuff. in for. vica. numer. 172. & patet ratione, quia si potest Capitulum sede vacante per rationem prædictam, potest vicarius Episcopi, & tot dierum, quot Episcopus, cùm faciant unum consistorium, ca. 2. de consuet. lib. 6. & Clem. & si principalis, de rescript. Navar. notab. 31. n. 1. ex ca. accedentibus, in fi. de excess. Prælat. & ibi Abb.

Ad Tertium, sac. Congre. declar. 332. respondens in facto ad equites Hierosolymitanos, quibus prohibet, ne Indulgentias impetratas à sanctissimo Domino Papa publicent absque Ordinarii licentia, scilicet Ordinarius potest procedere contra eos, & eorum Clericos, prout caverit in Conc. Trid. sess. 6. cap. 9. de refor. & sess. 24. ca. 11. de refor. & sess. 25. ca. de indul. & quod dicitur specialiter de equitibus Hierosolymitanis, exten-

ditur ad omnes exemptos, & non exemptos, propter identitatem rationis, ut dixi in ver. extenso; vide Clem. fin. de pœn. & remiss.

Ad Quartum, vide Extravagant. Sixti IV. quæ incipit; *Quemadmodum, de pœn. & remiss.* ubi dicitur durante anno Iubilæi, in alma Urbe, suspendi omnes alias Indulgentias, Greg. XIII. Bulla 23. f. 1229. & hoc non solum durante anno Iubilæi, prout supra, sed ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, ita Navar. in tract. de Iubil. & Indul. & Catechesis Neap. f. 239 §. nota quod, ex quo sequitur, nullas Indulgentias plenarias esse validas post annum Iubilatum, nisi fuerint iterum à Sede Apostolica confirmatae, ita Nav. tra. de Iubilao & Indul. not. 18. n. 28. & infra, & super Bulla Greg. XIII. in ver. publicetur, litera G. n. 7. sed ista suspensio non suspendit cæteras gratias, puta, concessit Papa visitantibus aliquam Ecclesiam, Indulgentiam plenariam, & facultatem confitendi, & absolvendi ab omnibus casibus, tunc sola Indulgentia plenaria revocatur, & non cæteræ gratiae, Nav. cons. 17. de pœn. & remiss. nec Indulgentiae non plenariae, Nav. loc. cit.

Ad quintum respondeatur quod sic, per capitulum fin. & ibi gloss. ver. statua, de offic. leg. idem de Episcopis in Diœcesis suis, si taliter concedant. Ds. Anton. in Sum. 3. par. tit... cap... §... Sylv. in ver. indulgentia, §. 14. Navar. in capit. placuit, num. 164. de pœn. distinct. 6.

Ad sextum, sac. Congreg. declarat, 432. §. plenaria. inter alias instructio-nes, quas dat circa indulgentias conce-dendas,

dendas, dicit quod indulgentia tempora-
neata debet dari cum hac clausula, ut
sint contriti, & habeant propositum
confitendi debito tempore. Saltem &
hoc rationabiliter: nam nemo lucratur
Indulgentiarum fructum, nisi in chari-
tate, patet apud omnes Scribentes, sed in
charitate non potest quis esse, nisi eum
peniteat suorum peccaminum, & hoc
non potest esse sine contritione, Soto 4.
Sent. distin. 2. q. 2. art. 3.

Ad septimum, Pius V. sua Bulla reyo-
cavit omnes Indulgentias etiam perpe-
tuas, pro quibus consequendis manus
ad iurices sunt porrigidæ, aut qua-
stuandi facultatem continent, Conc.
Provinc. Benevent. de *Indul. capit. 1.*

Ad octayum, non possunt concedi
Ecclesiæ, nec Altari nondum constru-
cto, seu ædificato, c. ad *audientiam, de Ec-*
clesiæ adi. in 2. responso, & ibi gl. in ver.
non possumus, facit quod notat. Abb. in o.
nos quidem, num. 2. de testam. quod dona-
tio non potest fieri loco non ædificato,
sed distinguendum cum eodem Panor.
*in dicto cap. ad *audientiam, num. 3.* quod*
destructo loco, cui concessa est Indul-
gentia, revocatur Indulgentia, Navar.
loc. cit. notab. 31. nu. 26.

Ad nonum, vide *Sylvest. loco cit. num.*
18. §. 6. & Soto *loc. cit. quest. 2. art. se-*
condo.

Ad decimum, vide eund. Sotum *loc.*
cit. quest. 2. art. 3. col. 4. & ratio ipsius est,
quia satis est, quod ille sit in gratia eo
die, quo terminatur Jubilæum, seu in-
dulgentia, licet Navar. videatur contra-
riæ opinionis, *loc. cit. notab. 19. num. 6.* &
infra, licet nu. 19. vers. . . . videatur sentire
nobiscum.

Ad undecimum negativè responde-
tur, c. quod autem, & ibi gl. in ver. ut pro-
fint, & Innoc. & Ioan. Andr. de pœn., &
remiss. Syl. loc. cit. §. 6. n. 23. Angel. eodem
ver. finali. Abb. in cap. cum ex eo. nu. 6. de
pœn. & remiss. quamvis consulendum
esset eidem, ne propter hoc in hac vita ab
operibus pœnitentiae desistat, eò vel maxi-
mè, quando pœnitentia daretur non
solum propter præteritorum satisfac-
tionem peccatorum, sed in remedium fu-
tutorum, D. Thom. in addit. 3. p. q. 25.
art. 1. ad 2. idem Navar. notab. 31. nu.
39. & 43.

INGRATITUDO.

In gratitudo parit exhaerationem, &
facit redire peccata præterita (præter
alia) de primo vide gl. in capitulo *Quinta*
vallis, in ver. exhaereditate, de jure sur. la-
son in Auth. non licet, C. de liber. pret.
Mars. sing. 78. & per extensum. Covat. in
cap. Raynutus, à nu. 7. & infra, de testam.
Sylv. in versi. hereditas. §. 1. & 2. vide
*Theol. in quarto *Sent. dist. 2. 2.* & ibi Magis-
trum,*

JURAMENTUM.

Primo, juramentum suppletorium,
quamvis non petum in prima in-
stantia, potest tamen peti in causa appelle-
tationis, & sic in 2. & 4. instantia, sed non
post conclusionem, etiam ad instantiam
petentis, Capyc. deo. 35. nu. 2. & 4.

Secundo, quos conditiones requi-
rantur, quando dari debet juramentum
suppletorium, vide Maran. 6. par. art. 9.
a num.